

nefste Udgave, kan Indenrigsministeren maaffe erklære, at det er den eneste rigtige autoriserede Udgave, og de gamle blive forfaste. Den Vansteligbed kan Ministeren maaffe nok komme ud over, men der er en Vansteligbed, som Ministeren ikke kan komme ud over, naar man slaar denne Serie af Tavler fast, jeg mener fra A til F, og det er det, at ingen af disse Tavler passer paa den Margarine, som gaar i det virkelige Liv. Naar man benytter Table F, benytter man et ukorrekt Instrument til at bedømme Farven af den Margarine, som forekommer. Derfor mente jeg, at Ministeren samtidig med at Farvestyrken blev slaet fast, skulde være berettiget til at gaa nærmere i Retning af det grønne, end han hidtil har kunnet, fordi denne Table F er slaet fast ved den tidligere Bestemmelse. Jeg ser derfor ikke, at den uskyldige Ændring, der her foreligger, der ikke er andet end, hvad der fulgte af Loven af 5te April og den Bemyndigelse, der den Gang blev givet Ministeren, i mindste Maade skulde kunne vække Strid med Hensyn til denne Lov. De Herrer Rigsdagsmænd i dette og i det andet Ting, som særlig maatte interessere sig for, at Margarine ikke skal konkurrere med Smørret, og at Margarine ikke maa have den dejlige hvide Farve, som Smørret nu en Gang har faaet Privilegium paa, kunne kun være interesserede i, at det virkelige lykkes at kunne ramme dem, der gøre Overstridelser med Hensyn til Farvestyrken, og de kunne sandelig ikke staa sig ved, at Domstolene og Højesteret Gang efter Gang sige: Vi kunne ikke dømme en Mand, fordi de Apparater, hvorefter vi skulle maale Farvestyrken, ere fuldstændig upaatidelige, vi kunne ikke gaa hen og dømme en Mand, som vi ikke kunne konstatere er skyldig. Selv om man har nok saa travlt i denne Maaned i Rigsdagen, kunde man vel nok faa Tid til at undgaa at gøre noget saa ukorrekt som at slaa en ministeriel Befendtgørelse fast som en Del af en Lov. Jeg kan ikke rigtig være enig med det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen), der talte om, at man ved at vedtage mit Ændringsforslag og lade Punkt I staa, skulde have slaet Farvetablerne som saadanne fast. Det eneste, man slaar fast, er det, der siges grammatisk i første Punktum i § 5, at Margarine maa ikke have en Farvestyrke, der er gulere end Nr. 9, og for at betegne denne Farvestyrke, henviser man til visse Farvetavler; derved har man slaet Farvetablerne som saadanne fast, men man har ikke slaet fast, at saadanne Farvetavler skulde have 14 forskellige Numre og endnu

mindre slaet fast, at der ikke kan komme andre Nuancer med Hensyn til det rødlige eller det grønne end dem, der nu ere. Men naturligvis, naar en saa kyndig Jurist som det ærede kongevalgte Medlem tror, at der kan være Tvivl i saa Henseende, kunde det være ønskeligt at gøre det saa klart som muligt, at det var ikke blot selve Farvetablerne, man skulde slaa fast, men selve Farvestyrken.

Der var en Bemærkning, som den ærede Minister gjorde, som jeg ikke ganske forstod, men som jeg ikke kan lade uimodsagt, naar den skal forstaaes, saaledes som jeg antager, at den skulde forstaaes. Han siger, at det, hvorpaa det kommer an, er, hvad Farven er i Forhandlingsøjeblikket. Ja, det er rigtigt, det er lige overfor Forhandlerne, men ikke lige overfor Fabrikanten. Man kan ikke gøre Fabrikanten ansvarlig for, om ogsaa nogen Margarine i Forhandlingsøjeblikket er bleven gulere. Der kan være tilsat gul Farve, eller den kan være farvet, efter at den er udgaaet fra Fabrikken, men Lovforslagets § 5 drejer sig om Fabrikantens Forhold, der staaer deri, at det er forbudt at fabricere eller forhandle o. s. v. Altsaa, der maatte det komme an paa, hvor stærkt gul Margarine kan antages at have været, da den gik ud fra Fabrikken. Det er et meget vanskeligt Spørgsmaal at afgøre; det blev under den Højesterets Sag, jeg ofte har nævnt, gjort gældende fra Defensionens Side, at det ligesom var naturligt, at gul Margarine blev gulere og gulere, jo længere den laa. Jeg tror, det var urigtigt, men det var et Punkt, som maatte netop kunde klares ved en saadan Befendtgørelse og Anordning fra Ministerens Side. Jeg vil tillade mig at henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at der her maatte var Anledning til at anstille Eksperimenter og lade Videnskabsmænd og de sagkyndige oplysse, om det virkelig er saaledes, at Margarinens Farve blot derved, at Tiden gaar, og at Margarine i nogen Tid henligger, bliver gulere. Men i øvrigt har jeg nu opnaaet mit Øjemed, at henlede den ærede Ministers og det høje Tings Opmærksomhed paa, at der her er Ting, der trænge til at afhjælpes, og da jeg, som jeg før bemærkede, er fuldstændig tilfredsstillt ved, at den ærede Minister vil tage Sagen under Overvejelse, skal jeg herved erklære, at jeg tager mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget er saaledes taget tilbage, og jeg skal altsaa, skønt jeg ikke antager, der kan være Tale